

Pozdrav z Matýskova

2. srpna 2012

Ahojte dospěláci,

posílám vám svůj další pozdrav, tentokrát z Prahy. Ale jen dočasně, je tu strašné vedro. Museli jsme přijet do Prahy kvůli mě, protože jsem měl včera a dneska kontroly u doktorů. No a jistě vás bude zajímat, jak jsem dopadl, takže tím začnu.

Včera jsme byli u kyčlologa. Vše je prý tak, jak má být, nožky se vyvíjejí normálně a mám se stavět zase za 2 měsíce. V čekárně jsem ale zažil jednu malou příhodu, o kterou se s vámi musím podělit.

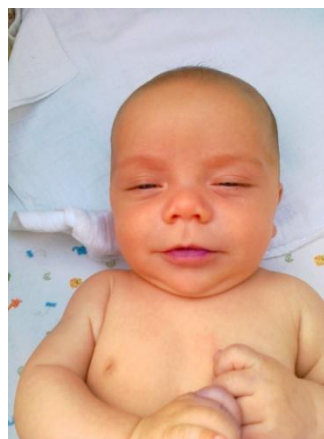
Čekárna je tam docela malá, ale maminky s nejrychlejšími a nejvytrvalejšími spermii svých partnerů se tam střídají docela svižně, u pana doktora to jde celkem rychle. Přijde sestřička, řekne „Můžete si další“ a maminka, která je na řadě, zmizí v ordinaci. Po mně měla být na řadě taková mladá cigánka, vypadala tak na 15 let, takže tam byla asi se svou první ratolestí. Když sestřička vyřkla onu kouzelnou větu, začala mě mamka brát do náručí a že jako pudem. No a než mě zvedla, tak ta cigánka frrrnk a už byla v ordinaci. Takže jsem musel ještě čekat v mamčině náručí, až se milá nepřizpůsobivá vrátí. Ale jak jsem vám už psal, jde to tam rychle, tak jsme nečekali dlouho. Ale řeknu vám, měl jsem na tu Tmavočešku takový vztek, že mě to rozladilo a byl jsem v náručí a pak i po návratu při oblékání nevrlý a tat'ka mi musel držet dudlíka. Nemělo smyslu se s ní hádat, člověk nikdy neví, kdy by pak na něj vylítlo 15 příbuzných s baseballovýma holema. A za těch pár minut čekání to nestojí. Ale podělit jsem se s vámi o tuhle historečku chtěl. A pak že prý kdo je tady nepřizpůsobivý...

No a dneska jsme byli u miminkologa. Takže nejprve číselné údaje: Vážím 5,79 Kg, takže tu šestikilovou hranici jsem zatím nedal. Ale ono to pude - při mém apetýtu... ;-)) A prý je to váha odpovídající mému věku, tak jaképak copak. No a měřím 59 cm. Takže ani tady jsem tu šestku nepokořil, ale opět: Ono to pude.

Dneska mně měli píchat nějaké očkování, ale jelikož mám pořád trable s tím hnisajícím očním kanálkem (prý je tam nějaká bakterie, tak ji mamka vyhání a kanálek masíruje), tak paní doktorka říkala, že píchat nebude, aby se to tělíčko vyrovnalo nejprve s jednou věcí a nemělo toho na starosti až příliš. Mám totiž ještě jednu další bakterii, jsem takový sběratel bakterií: Jmenuje se moučnivka a usazuje se v tlamičkách miminek. Měl jsem bílé flíčky na jazýčku, tak je maminka mazala takovým fialovým sajrajtíkem. Z jazýčku ty flíčky už zmizely, ale jsou ještě na vnitřních stranách tlamičky, takže ten fialovej hnus ještě musím trpět. Však na jednom dnešním obrázku uvidíte, jak vypadá moje tlamička :-)

No a dost bylo pouhého textu, vzhůru na nějaký ten obrázek! :-)

Na následující sérii snímků vidíte moje ksichtíky, které tat'ka zachytil, když jsme si spolu povídali na zahradě v Úpici. Já jsem ležel v kočárku, jen tak na lehkou, protože bylo děsné vedro, a tat'ka mě houpal a něco mi povídal. Byla to docela bžunda, ale už si bohužel nepamatuju, co to bylo. Odpovídat ještě neumím, ač jsem chtěl; tu vaši hatmatilku prostě nedám! Na posledním snímku mě už to horko a houpání kočárku přemohlo a tak jsem si zív. A tady právě můžete vidět, jak vypadá moje tlamička po tom fialovém hnusu - jako bych snědl kilo borůvek. :-)

Ne, že byste mě doposavad' neviděli spinkat v postýlce. Ale tyhle dva snímky ukazují, jak jsem se během spinkání v postýlce „zhroutil“. To si tak jednou večer spinkám, a když se probudím, ležím o kus dál, než mě položili. To strakaté, co vidíte vedle mého ucha, to je plínka, kterou mám v postýlce položenou na polštáři, aby v případě blinkání zachytávala obsah. No a na té jsem při usínání ležel rovně, jinými slovy jsem měl od levého ucha přibližně stejně široký strakatý pruh plínky jako od ucha pravého. No a jak to dopadlo... ;-))

No a ještě jeden na konec. Jistě poznáte, v čem to zrovna bordím. Ne, nelekejte se, to mě naši ještě nejedou reklamovat do obchodu. :-) To jsem s našima v Kauflandu v Praze. Mamka jezdí s obdobným vozítkem a do něj hází různé věci, z nichž nejednu pak dostanu přefiltrovanou do mlíčka. No a tat'ka bordí se mnou, abych byl pod dozorem a kdybych se třeba rozhodl „zpívat“ apod., tak aby mě mohl tišit. Jeden nakupující pán se ptal, zda se to tady taky kupuje (a ukazoval na mě). Tat'ka mu řekl, že ano, ale že už měli poslední. :-)

Tak se milí dospěláci mějte a já vám zase skrze tat'ku někdy napíšu!

Váš Matýsek